

De eerste jaren: Beslis om Christus te zijn

Nu, beginnen we.

En wees inderdaad gegroet, Geliefde en Heilige kinderen van God. Gegroet, geliefde broeders en zusters. Inderdaad, gegroet, *jij*, de belichaming van alles wat Liefde is, de belichaming van alles wat Wijsheid is, de belichaming van alles wat Eenvoud is. Inderdaad, gegroet, *Heilig Kind* van God.

Want ik kom niet uit een dimensie die los van jou staat, maar ik kom uit die plaats die wij samen als Eén hebben gedeeld, sinds voor het begin van de tijd. Ik kom dus om bij jou te blijven, *omdat ik van je hou*. Want Ik kijk naar je en Ik kijk voorbij je illusies van lijden en strijd, Ik kijk voorbij de tijdelijke illusies die je waarneming soms nog lijken te vertroebelen – en *Ik zie alleen de schittering van dat wat mijn Vader heeft gebaard en voor altijd in stand heeft gehouden*. Want *in jou* zie ik de weerspiegeling van de Waarheid die *Ik Ben*, en door Christus in *jou* te zien, ken ik Christus in mijzelf.

Het enige verschil tussen jou en mij kan nog zijn dat er ogenblikken zijn waarin je de beslissing neemt om jezelf anders te zien dan Christus, en daardoor Christus niet ziet in je broeder en zuster. En evenzo kan er een moment zijn waarop je ervoor kiest Christus niet te zien die in je broeder of zuster woont, en daarmee jezelf ervan overtuigt dat Christus niet in jou kan wonen. Want onthoud altijd dat er Eén nodig is om Eén te kennen. En als je Christus in mij ziet, kan dat alleen zijn omdat je vanbinnen hebt erkend dat jij Degene bent die je hebt gezocht. Alleen Christus kan Christus verwelkomen, zoals alleen Liefde Liefde kan verwelkomen. Omdat jij die Liefde bent, wordt je alle macht onder Hemel en Aarde gegeven, onbegrensd, consequent – er is geen moment dat het je ontnomen wordt – en vanuit die macht *kies jij om te scheppen* wat jij gekozen hebt om waar te nemen.

Daarom is de enige reis een reis zonder afstand naar een doel dat nooit veranderd is. Het is een reis vanuit de beslissing om jezelf te zien als afgescheiden van God naar de beslissing om jezelf te zien als Eén met God, en om volledig waakzaam te worden voor het Koninkrijk. En het Koninkrijk is eenvoudig de eeuwige vereniging van God en zijn Heilig Kind, van Schepper en geschapene. Als een zonnestraal tot de zon ben jij, en niets wat je ooit over jezelf hebt gedroomd heeft ook maar een moment de Waarheid veranderd die altijd waar is.

Ik kom daarom *nooit* om jullie te onderwijzen, want wat zou ik je kunnen leren dat je nog niet weet? En op elk moment, als er in je dromen, in je gebeden, je meditatie, als er tijdelijk via de denkkeest van mijn geliefde broeder, woorden worden uitgesproken – veroorzaakt, zo je wilt, door een impuls van mijn Liefde voor jou – die je waarachtig in de oren klinken, die je hart raken, die je denkkeest genezen, die je wakker maken, die je vrede herstellen ... wees er dan zeker van dat ik niets heb gedaan. Want uit mijzelf kan ik niets doen, maar de Vader kan door mij alle dingen doen. Want het is de Vader in *jou* die je bewustzijn heeft geactiveerd. Die Waarheid is gehoord. Daarom, als er genezing in je denkkeest optreedt, is dat omdat *jij* hem hebt geheeld.

En jij hebt de context gekozen, misschien, net zoals sommigen van jullie precies op dit moment deze context zullen kiezen om een oude wond te genezen, om steeds dieper te ontwaken in de Waarheid die altijd waar is.

Sommigen van jullie zullen volhouden dat ik iets met je gedaan heb. Maar wees er zeker van dat *ik geen macht heb* over het Heilige Kind van God: over jou. Ik kan van je houden, en dat doe ik ook. Ik kan bij je komen in de ruimte tussen je gedachten, en dat doe ik – niet omdat er iets mis is met je, maar omdat ik in jou *alles zie wat goed is, alles wat heilig is, alles wat mooi is, alles wat de Liefde van Christus waardig is*; dat is wat de waarheid is over jou. Daarom kom ik binnen in je dromen en in je meditaties en in je gebeden, ik kom binnen waar je ook maar ruimte voor me wilt scheppen, *want ik houd van het Kind van God dat de waarheid van de Aanwezigheid van mijn Vader uitstraalt en me herinnert aan wie ik ben*.

Jullie, ieder van jullie, zie ik als mijn verlosser. Toen ik als mens op jullie planeet rondliep, leerde ik iedereen als mijn verlosser te zien, het Licht van Christus in hen te zien, voorbij alle illusies, en door dat Licht te zien, leerde ik uiteindelijk dat *het in mij moest zijn*. Dit is waarom relatie het middel is tot jouw verlossing. Niemand kan alleen ontwaken, want er is geen waarheid achter de illusie van afgescheidenheid. Er is slechts Eén Geest, dansend in een ontelbare hoeveelheid vormen, dimensies, lagen van bewustzijn, lagen van potentie, maar achter dit alles ben *jij* de Stralende Ene, uitgezonden door de Heilige Geest van God, altijd één met die Geest. En in Waarheid is alleen die Geest echt, want Christus is Gods *enige* schepping.

En daarom, geliefde vrienden, ga ik jullie nu vragen om iets te doen wat voor ons allemaal heel belangrijk is. Als jullie inderdaad de Zoon – de Christus – die in mij woont, willen eren, kies er dan vanaf dit moment voor om de macht van de keuze die jullie is gegeven te gebruiken om te besluiten Christus te zijn. Als je mij wilt eren, besluit dan nu werkelijk om *jezelf* te eren – om verder te kijken dan de illusies die misschien nog steeds de denkkeest lijken te beheersen; om zo arrogant te worden dat je God op Zijn woord gelooft en eenvoudig de gedachte begint aan te nemen:

Ik ben Die Ene. Ik ben altijd die Ene geweest. Ik zou ook nooit anders kunnen zijn dan Die Ene. Ik ben het die gekomen is om deze wereld te zegenen met de Liefde van Christus. Ik ben het die zich tijdelijk in een lichaam bevindt op een bepaalde planeet in een bepaald zonnestelsel in een zekere dimensie tussen oneindige dimensies. Hier zegen ik deze wereld. Nu, op dit moment, herstelt Liefde alle dingen, want ik ben de Verlosser van de wereld. En terwijl ik de wereld zegen, zegen ik mezelf. En zoals ik de wereld liefheb, heb ik mezelf liefgehad. En als ik Christus zie in mijn broeder of zuster, bekrachtig ik slechts de werkelijkheid dat Die Ene is wie ik ben.

Dit is hoe dichtbij het Koninkrijk is op elk moment. Dit is hoe dichtbij het Koninkrijk is – nu. Wat is de omvang of de afstand van een gedachte? Hm! En toch zeg ik je, alles wat je vanuit je waarneming ziet, zelfs het lichaam zelf, de bomen die deze planeet zegenen, de vogel die zingt bij zonsopgang, de wind die zachtjes over het bloembed fluistert, de geur van die bloem – alle dingen die kunnen worden waargenomen bestaan nergens anders dan in de afstand tussen het begin en het einde van een gedachte. Zo machtig ben je.

Durf daarom de gedachte van Waarheid te denken:

Ik en mijn Vader zijn Eén, hier en nu; ik kan het niet veranderen. Ik kan mijn erkenning ervan uitstellen, want mij is oneindige vrijheid gegeven om dat te doen, en misschien heb ik dat heel goed gedaan, maar niets van wat ik ooit over mijzelf heb durven geloven is ooit waar geweest, behalve de Waarheid die altijd waar is: Ik ben die Ene. Ik ben Die Ene die voorbij alle sterren straalt. Ik ben Degene door wie de Schepping is gevloeid. Ik ben Hem die de Schepping zegent met de Liefde van Christus.

Misschien zijn er nog sommigen onder jullie die dat arrogant vinden, maar ik zeg je: het enige dat arrogant is, is volhouden dat je geringer bent dan waarvoor je geschapen bent en dan proberen anderen te overreden om dat ook te geloven. Hm? Hm! Hm. Ken je die, hm? Hoeveel tijd en energie heb je besteed – en wees ervan verzekerd dat tijd zowel kan verspillen als verspild worden – hoeveel tijd en energie heb je besteed om anderen te overtuigen van je onbeminnelijkheid? Hoeveel tijd en energie heb je besteed om anderen, *samen* met jou, te laten geloven dat je onwaardig bent, dat je zwak bent, dat je geen vrede kunt vinden? Hoeveel tijd en energie heb je besteed aan het manifesteren van werelden waarin afscheiding succesvol leek te zijn? Hoeveel bewijsmateriaal heb je verzameld om dat te bewijzen? En toch zeg ik je, dit alles is jouw creatie. Het bestaat nergens, behalve tussen het begin en het einde van een keuze, een gedachte. En toch wacht de Vader in stilte op Zijn Heilige Kind om te ontwaken uit een oeroude droom en opnieuw te kiezen. Dezelfde kracht die jij hebt gebruikt en geïnvesteerd om jezelf te bewijzen dat je nog afgescheiden bent van God, is *precies dezelfde kracht* die gebruikt moet gaan worden om de Waarheid te erkennen die altijd waar is. En dat *is* waakzaam zijn voor het Koninkrijk.

Het is dus niet nodig naar Liefde te zoeken, want Liefde is de Waarheid van jouw Wezen. Het is echter wél nodig om de manieren te ontdekken waarop je tijd en energie hebt gestoken in de geboorte van percepties en overtuigingen die anders lijken te zijn dan de Waarheid – en dan opnieuw te kiezen. Alle zuivering is dus van de denkkeest. En ik heb het hier niet over wat sommigen de lagere geest zouden noemen die zich bezighoudt met de activiteiten van het lichaam. Ik heb het over de diepte van de Geest, of wat ik vaak het Hart noem – het Hart, het Heiligdom waarin Christus nog steeds in je huist: onveranderd, onaantastbaar, tot in eeuwigheid onveranderlijk.

Alsjeblieft, verlies geen moment meer, want je bent Vrede waardig. Alsjeblieft, verspeel geen moment meer, maar *treed nu binnen* in de Heiligheid van jouw Zijn, door eenvoudig deze ene gedachte *op dit moment* in je Wezen te houden:

Ik en mijn Vader zijn Eén. Ik ben zoals ik geschapen ben om te zijn. Ik kies ervoor de Waarheid te aanvaarden en haar te leven – niet door mijn kracht, want die heb ik niet, maar door de kracht die mij op dit moment heeft voortgebracht. Ik ben de redder van de wereld.

En, hoe voelt dat?

Hm. Is dat oké? Want, zie je, dit is de vraag die je voor jezelf moet gaan beantwoorden. Je moet in staat zijn om deze vraag te beantwoorden:

Is het voor mij oké om Gods Heilige Kind te zijn?

Hm! De enige reden waarom je ideeën van afscheiding hebt ontwikkeld, is dat je die vraag in het verleden hebt beantwoord met:

Nou, nog niet. Het is in orde voor Jeshua ben Jozef, en misschien nog een paar anderen; ik zal hen aanwijzen en toestemming geven om wakker te zijn.

Maar als je de Zoon die in mij woont wilt eerbiedigen, *alsjeblijft*, eer dan ook de Zoon, het Christuslicht, dat in jou woont.

Voelt het – wat zei je – verdomd prettig? Hm! Vertrouw me, geliefde vriend, als je vanuit die beslissing leeft, zul je een oneindige uitbreiding ervaren van de diepte van die goedheid, en je zult ontdekken dat het Koninkrijk van je Vader geen einde heeft en oneindig uitgebreid wordt in jou en door jou. En net zoals je meester kunt worden van het domein van je lichaam-geest en van je wereld, zal er een dag en een moment komen waarop je zult spelen als een meester van universa, net zoals je nu begint te spelen met het meesterschap over je denkkeest die beperkt lijkt te zijn tot één lichaam.

In het huis van mijn Vader zijn vele woningen, vele dimensies, werelden zonder einde, en jij bent, omdat je Gods Heilig Kind *bent*, vrij om alles te openen en te ontvangen wat voor jou is bereid – en als je het in ontvangst wilt nemen, wordt de hele Schepping in haar oneindige glorie en haar oneindige uitbreiding aan jou gegeven. Dat is Gods vreugde. Zoals een kind zich tot de vader of de moeder wendt en de vader en moeder zo'n liefde voor het kind voelen dat zij het alles willen schenken, zo bereidt ook jouw Vader alles voor jou voor; en daarom wacht de Liefde slechts op jouw welkom.

Vader, ik wil het Koninkrijk ontvangen dat U voor mij hebt bereid sinds het begin der tijden. Ik heb lang en breed gedroomd en heb ontdekt dat er in scheiding en beperking iets ontbreekt: U en ik in onze perfecte en heilige Eenheid. Daarom kies ik er graag voor mij nu te openen en alles te ontvangen wat U mij wilt geven. Laat het onbeperkt op mij neerdalen – laat het regenen als buien uit oneindige, oneindige hemelse luchten – en ik zal nooit stoppen met het ontvangen, want ik weet dat ik uit Uw Heilige Geest ben geboren en dat ik degene ben die U boven alles liefhebt.

Dat is de Waarheid, en eerlijk gezegd, al heb ik het op een miljoen manieren geprobeerd, er is geen betere manier om het te zeggen dan zo. Die Waarheid is waar voor mij *omdat* – luister alstublieft goed – alleen omdat het waar is voor *jou*. Hm? Als het waar zou zijn voor mij en niet waar voor jou, dan zou God God niet kunnen zijn, want dan zou er iets ongelijks geschapen zijn, en het gegevene zou ook achtergehouden worden, *en God houdt niets achter*. Daarom wordt datgene wat God is, als een zachte lentebui zonder ophouden en met

volmaakte gelijkheid op je neergelaten, op jou en op mij, op iedere heilige en iedere zondaar. En de vallende regen is de macht om te *kiezen*. Dat is alles, dat is wat het Koninkrijk is: de macht om te kiezen waar je je bewust van zult zijn, hoe je de macht van de geest zult gebruiken om de gedachten te scheppen die je denkt en daarmee universa van ervaring te scheppen.

Hier is een eenvoudige vraag die je kunt stellen als je wilt weten of dit waar is. Besta je op dit moment? Ervaar je dat je op dit moment bestaat? Wat is het antwoord? Hm?

Ja. Ja.

Je gebruikt het. Je gebruikt de kracht van Gods Liefde die op je neerdaalt om je bewust te worden van je letterlijke bestaan als een bewust wezen. Hm? En je bent net zo vrij om te beslissen welke kenmerken je zult ervaren, hier en nu.

Dus neem even de tijd en maak wat je noemt oogcontact – ogen zijn het venster naar de ziel – maak oogcontact met iemand in de kamer, een volmaakte vreemdeling, die in een oneindig verre ruimte ver van jou bestaat, opgesloten in een ander lichaam, pijnlijk gevangen net als jij en besluit eenvoudig dat je Christus bent en dat je op dit moment niets anders wilt doen dan hem zegenen. Geef de Liefde van God *nu* door.

Je hoeft je kaken niet te spannen en je wenkbrauwen niet te fronsen, het Koninkrijk is moeiteloos. Hmmm. Zo, ik geloof dat sommigen van jullie die verschuiving in de kamer voelen. Wie anders dan jij doet het?

Zeg nu zachtjes in je eigen denkkeest, terwijl je dat oogcontact voortzet:

Ik aanschouw mijn geliefde Zelf in wie ik welbehagen heb. Als ik zegen, word ik gezegend. Als ik liefheb, ontvang ik liefde. Zo vind ik door te geven wat ik wil ontvangen. Zo zullen mijn gaven onafgebroken zijn, zodat ik alles geef, om alles te ontvangen.

Goed. Dat was verdomd goed hè? Hm, hm?

Hoe voelde dat? Was het moeilijk? Heb je daarvoor enige toeren moeten uithalen? Het Koninkrijk is het eenvoudigste van het eenvoudigste. Het vereist letterlijk geen inspanning, want inspanning is van de wereld, niet van het Koninkrijk. Liefde is eeuwig aanwezig, en wacht alleen op jouw beslissing om waakzaam te zijn over je Koninkrijk, jouw macht om te kiezen. Niets buiten je heeft op enig moment iets veroorzaakt, want alles wat je ervaart vloeit voort uit je innerlijk. En niemand heeft de macht jouw keuze te bepalen, want niemand kan zich de vrije wil van de Heilige Zoon van God toe-eigenen.

Er is een noodzakelijke stap in ieders spirituele reis en die stap is zojuist voor jou beschreven. De reis naar het Koninkrijk begint pas echt wanneer je totaal besluit om volledige verantwoordelijkheid te nemen voor wat je op elk moment ervaart – altijd, zonder mankeren, zonder motivering, zonder verklaring. Want zolang je er niet voor kiest om die macht op te eisen, kun je die beslissing – behalve op kortstondige momenten – niet echt

nemen; je kunt niet de permanente beslissing nemen om de belichaming van Christus te zijn. Waarom niet? Omdat je voortdurend je macht geeft aan een illusie buiten jezelf. Is dat logisch voor je?

Dus de spiritualiteit als geheel berust, uiteindelijk, alleen hierin:

Het Koninkrijk is nabij. Het is verspreid over de hele Aarde en de mensheid ziet het niet omdat hij er niet in slaagt in zijn eigen bewustzijn, zijn eigen Geest, te kijken en de *macht op te eisen* die voortdurend aanwezig is: de macht waarmee die Geest zijn creaties schept en ervaart.

Dus dat is geregeld. Hm? Mooi zo.

Onthoud dus dat op ieder moment dat je merkt dat je een krankzinnig idee hebt... en wat is een krankzinnig idee, anders dan het idee dat...

Iets daarbuiten is echt de oorzaak van mijn ervaring. Ik ben echt niet de ontwaakte Zoon van God.

Dat zijn krankzinnige ideeën. Wanneer je ze hebt, realiseer je dan dat je zojuist vrijelijk de kracht van je verstand hebt gebruikt om eenvoudigweg er een krankzinnig idee op na te houden. Met geen andere reden dan om de ervaring te hebben. Dat is alles wat er aan de hand is. Dat is het! En je bent net zo vrij om opnieuw te kiezen.

Schuldgevoel is een heel slimme illusie. Je hebt daarmee besloten dat je, omdat je er ooit een krankzinnig idee op nahield, jezelf het recht om verstandig te denken hebt ontnomen.

En dus moet ik ijveren en werken. Ik moet mijn waardigheid bewijzen en hopen dat God in Zijn genade mij, een arme ellendige zondaar, eindelijk genadig zal zijn en mijn lasten van mij zal wegnemen, en mij zal toestaan genezen te worden. Oh Vader, hoort U mijn gebeden niet?

Om eerlijk te zijn, je Vader is zich niet eens bewust van je illusies! Hij heeft het te druk met van je te houden zoals je bent en je de kracht te geven om illusie te kiezen.

Begrijp dus de grote verleiding van schuld en hoe je die als een mantel hebt gedragen om te vermijden te zijn wat je niet kunt helpen te zijn. Je probeert de hand van je pols af te schudden en je kunt dezelfde kracht gebruiken om die hand te gebruiken om de Schepping te zegenen. Aan of uit, Liefde of angst, er is geen grijs gebied. Er is alleen de kracht van de Geest die je vrijelijk wordt gegeven. Er is alleen de mogelijkheid om opnieuw te kiezen en opnieuw en opnieuw en opnieuw, totdat de gelukzaligheid van het kiezen voor het Koninkrijk uiteindelijk elke andere mogelijkheid overtreft en de denkgeest consequent verankerd raakt in de zonnestraal die voortgekomen is uit de Zon van God en die alleen Liefde voortbrengt. Wees ervan verzekerd dat wanneer je dat op elk moment cultiveert, de kracht van je eigen wezen je ver, ver, ver voorbij de behoefte aan een lichaam, de behoefte aan tijd, en zeker ver voorbij de behoefte aan, laten we zeggen, dramatische leerervaringen zal dragen.

Is het dan mogelijk om werkelijk te ontwaken terwijl je nog in de wereld van illusie bent? Natuurlijk! Ontwaken kan alleen *nu* gebeuren en omdat Liefde werkelijk is, omdat je bent wie je altijd bent, heeft niets op enig moment de macht om je ervan te weerhouden wakker te zijn – behalve de macht van je eigen beslissing. Dat is alles. Dat is het enige dat ik vandaag tegen je wil zeggen. Als je dit kunt begrijpen, heb je het:

Niets heeft macht over jou en niets scheidt jouw ervaring dan het besluit, de keuze, die jij gemaakt hebt vanuit de kracht van de Geest.

Dat is alles wat er gebeurt, in alle dimensies. Het is wat gebeurt in de dimensie waar ik me bevind – wat overigens niet helemaal juist is, aangezien ik in alle dimensies vertoef, en dat doe jij ook. Het enige verschil is: Ik ben me er volkomen van bewust, terwijl sommigen van jullie proberen er volkomen onbewust van te zijn. Waar ik verblijf, met een veelheid van vrienden, is het absoluut waar dat het lichaam geen waarde heeft, en dat het dus niet nodig is er één te manifesteren. Er is gemeenschap en communicatie. Het is onmiddellijk, het is meer een frequentie die ongehinderd door een muur gaat en we zijn onophoudelijk bezig met creativiteit, want wat kan Schepping zijn, wat kan het doel van het bestaan zijn, als het niet de uitbreiding of de schepping is van het goede, het heilige en het schone als een manier om de Goddelijke Eenheid met alles wat God is te vieren? Dit is waarom ik je ooit op het hart heb gedrukt:

Onthoud alleen je liefdevolle gedachten, want alleen die zijn waar.

En elke keer dat je iets denkt wat eens een krankzinnige keuze was, zeg je eigenlijk,

Ik, met de macht die mijn Vader mij gegeven heeft, kies ervoor mezelf op te sluiten in een illusie en te lijden onder het schuldgevoel dat daarbij hoort. Laat ik dat nu eens heel goed doen.

Als je alleen je liefdevolle gedachten herinnert, denk je met God. Dat *is* de Geest van God, want alleen Liefde is echt. Het Koninkrijk is onmiddellijk en nabij. Niets kan het tegenhouden, niets kan het beperken. Waarneming kan gecorrigeerd worden zodat je de echte wereld hier ziet, exact waar je bent. Waar schijnbaar stoelen zijn en lichamen en kamers en gloeilampen en alle andere dingen, en grappige kleine draadjes die naar grappige toetsjes gaan zodat de meester er prachtige muziek uit kan laten komen; hier, hier, is de werkelijke wereld en dat is wat wordt waargenomen als je ervoor kiest om alleen door de ogen van Liefde te zien.

Ik koos voor een zeer dramatische manier om mijn laatste les te leren. Ik nodig jullie uit om je laatste les met gemak en zachtmoedigheid te leren. Als Ik zei: 'Neem je kruis op en volg Mij', nodigde Ik je niet uit in een rijk van lijden, strijd en opoffering. Eerder is het kruis waaraan jij jezelf zo vaak gekruisigd hebt alleen maar de illusie van schuld, de overtuiging dat jij er werkelijk in geslaagd bent om jezelf van God af te scheiden. Je kruis opnemen is als je tent inpakken als het tijd is om naar huis te gaan: je sjouwt er niet mee op je rug, je gooit het in de achterbak, hm? Je stapt in je auto en je geeft gas en je drinkt een lekker kopje water terwijl je over de snelweg raast en zegt: 'Het was een leuk kampeertochtje, maar het is voorbij.'

Neem daarom je kruis op en volg mij, alsjeblieft, alsjeblieft, alsjeblieft, want de wereld schreeuwt om de belichaming van Christus weer te zien. En zoals ik eens als mens ervoor koos mijn Vader op Zijn woord te geloven – ervoor te kiezen Christus te belichamen, om zo te leren wat Christus is – zo krijg jij ook de kans, op elk moment, in elke situatie, de handen van Christus te zijn, de voeten van Christus te zijn, de stem van Christus te zijn, de zachtheid in de ogen te zijn, de lach, de omhelzing, de traan. Jij bent degene die je broeder en zuster kunnen zien, omdat zij nog geloven dat alleen het lichaam echt is. En ik kan naast hen over straat lopen (of zullen we zeggen zweven) en in hun oor roepen: ‘Geliefde vriend, ik ben hier, hier ben ik, hier ben ik,’ en zij kunnen duizend beelden in hun hoofd hebben,

Ik dacht net aan Christus, ik had net een gedachte aan Christus, maar dat kan niet echt zijn, want alleen lichamen zijn echt.

Ik heb geschreeuwd tot mijn niet-fysieke gezicht blauw zag, maar *jij* kunt niet worden ontkend, *jij* die nog kort de ervaring van een lichaam hebt, *jij* bent degene die als de belichaming van de Waarheid voor een broeder of zuster kan staan en alleen Liefde kan onderwijzen.

Niets kan worden ontvangen totdat het wordt aangeboden en dat is je enige doel. Jij bent niet verantwoordelijk voor het ontvangen van Liefde maar voor het uitbreiden ervan, en door haar uit te breiden behoud je haar voor jezelf. En zij groeit en zij groeit en groeit en draagt de vonk van Goddelijkheid die jij bent, voorbij alle werelden, voorbij alle dimensies – die trouwens oneindig zijn, dus ik hoop dat je hoort wat ik tegen je zeg – je eigen Liefde zal je dragen voorbij wat oneindig is en oneindig geschapen, dat maakt je verdomd goed... Hm?

En ik kom niet alleen, want er is er iemand die jullie hebben gekend, die met mij meegaat wanneer ik kom om dit werk te doen via hem, mijn geliefde Broeder, die met mij meegaat waar ik ook ga, met welk scheppingswerk ik ook probeer om illusies uit de denkkeesten van mijn broeders en zusters te verlichten. Degene die je hebt gekend als ‘Saint’ Germain – ik geef hem die eer niet, hij is gewoon mijn vriend Germain – weet dat we wat je noemt boezemvrienden zijn, hoewel we geen boezem hebben!

Daarom staat er niets in de weg. En hij is nu hier. Nou ja, per slot van rekening is lichtheid goed in het Koninkrijk. Het is gemaakt van licht, dus hoe zou het serieus kunnen zijn? Dit is alleen om je te laten weten dat hij inderdaad mijn broeder en vriend is. Ooit, lang geleden, heb ik hem ontmoet, toen hij en ik beiden in het lichaam waren, en ik heb daar op een andere tijd en plaats over gesproken, maar laat ons voor nu zeggen dat hij aanwezig was bij wat jullie mijn Kruisiging noemen, hoewel jullie inmiddels wel zouden moeten weten dat de wereld er niet in geslaagd is mij uit de weg te ruimen. Hij was aanwezig en stond niet aan wat jullie de ‘goede kant’ noemen, totdat we op een gegeven moment oogcontact maakten en hij dat ogenblik gebruikte om te ontwaken. En vanaf dat moment heeft hij verschillende incarnaties doorgemaakt om zich vele dingen eigen te maken en is hij inderdaad mijn gelijke in alle dingen. En vanaf dat moment, in een oeroud land ver, ver weg en lang geleden, zijn wij als liefdevolle broeders met elkaar verbonden en die band zal nooit verbroken worden.

De reden waarom ik dit verhaal met je deel is deze: Waar het Liefde is toegestaan om twee geesten, of zielen, te verbinden, is afscheiding niet langer mogelijk, want Liefde heeft de

illusie geheeld. Lichamen komen en gaan, maar Liefde verbindt je met de geliefde. Omdat dit waar is, jij die ernaar verlangt je te verenigen met je broeders en zusters, verspil geen moment. Heb lief in elk moment en je hebt de kloof geheeld en de perfecte herinnering hersteld van wat altijd waar is. En je zult de grote verschrikking en het lijden overstijgen die de illusie van afgescheidenheid is, en je zult weten dat als je van iemand hebt gehouden, waar die persoon zich ook bevindt in de oneindige dimensies, *jij bij hen bent en zij bij jou* en dat er geen kloof bestaat. En per slot van rekening, is dat niet wat jullie proberen te doen met je lichaam? Zo dicht bij elkaar komen dat er geen kloof meer is, en dat noem je dan 'de liefde bedrijven'? Hm. *Zou jij willen kiezen om de kloof tussen jezelf en de hele Schepping te dichten, zodat er in je bewustzijn continu alleen de openbaring van Eenheid is?* Geloof me op mijn woord, het is het waard. Want niets kan het hart en de ziel verheffen tot zo'n feest als de ervaring van levende Eenheid! En Eenheid ontstaat wanneer *jij* de kloof dicht door degene die je voor je hebt te zegenen met de Liefde van Christus. Ze zullen je nooit meer kwijtraken!

Dus toen ik zei: 'Ik ben altijd bij je' ... je snapt het wel!

Sommigen van jullie hebben weleens gewenst dat dat niet zo was.

En sommigen van jullie hebben met me geruzied en gezegd: 'Waar ben je gebleven? Waar ben je gebleven?' Geliefde vrienden, ik ben nergens heen gegaan, jullie zijn gegaan – naar angst, naar verkramping, naar drama. Prima, als dat het is wat, laten we zeggen (hoe heet het?), je in vuur en vlam zet. Maar weet zeker, ik trek me niet terug van wie dan ook die ooit een plaats voor me bereid heeft, wat gewoon betekent: Ik hield van hen en zij hebben mij ontvangen. Scheiding weg, eenheid hersteld, om nooit meer verbroken te worden.

Als je al zou kunnen zeggen dat er misschien nog iets in mij is waar ik naar verlang – het is niet geheel juist, maar we zullen het gebruiken – waar ik naar verlang is dat jij jezelf toestemming geeft om jezelf te ervaren zoals ik jou ervaar. Dat is alles. Want dan, o geliefde vrienden, dan *kent wat wij samen kunnen scheppen geen grens of beperking*. Wat wij samen kunnen ervaren in de velden van creativiteit, in de dimensies van Schepping, is pure onbegrensde, onbeperkte, voortdurende, verdiepende gelukzaligheid. Samen kunnen wij het goede, het heilige en het wonderschone scheppen voor eeuwig en altijd en altijd en altijd. Dat betekent 'Gods lof zingen in de Hemel'.

Als je je bij mij aansluit door te erkennen dat je Christus bent, als je je bij mij aansluit door mij te zegenen, door mij lief te hebben, door degene te zijn die naar Jeshua ben Jozef kijkt en zegt:

Behalve je domme ideeën over kruisiging – waarom je dat ooit gedaan hebt weet ik niet – maar ik weet dat je Christus bent en ik hou toch van je.

Als *jij* de beslissing neemt om de rollen om te draaien en de verlosser te zijn die je broeder Jeshua ben Jozef komt genezen, als *jij mij* begint te zien en je te realiseren dat je Christus bent, kijkend naar een broeder die verlangt Christus te kennen, oh mijn vrienden, dan kunnen we ons verenigen!

Wanneer ik jouw Geliefde ben, zoals jij de mijne bent, zal de heilige dans van eenheid ons tot ver voorbij alle denkbeeldige werelden voeren en samen zullen we datgene scheppen wat het goede, het heilige en het schone uitbreidt, zo helder, zo creatief, zo magnifiek, zo eenvoudig, dat het uur en de dag zeker moeten komen waarop elke denkgheest in elke dimensie volmaakt ontwaakt is.

Jij, hebt dan de leiding over de Verzoening. En eerlijk gezegd denk ik dat God de missie heeft gegeven aan iemand die er perfect toe in staat is: jij, jullie allemaal. Hoe is dat mogelijk? *Hoe zou je nu hier kunnen zijn als je de Waarheid niet al kende die alle dingen bevrijdt?*

Wat zou de macht kunnen hebben om jou in deze kamer te laten vertoeven met een oude broeder die geen lichaam heeft, tenzij je het al wist? Hoe zou je kunnen weten dat ik ben wie ik zeg dat ik ben, als je niet al wakker was geschud voor de Waarheid die altijd waar is:

Ik ben die Ene Stralende.

Als je er niet wakker voor was, weet dan zeker dat je ergens anders op deze planeet zou zijn, simpelweg omdat niets per ongeluk gebeurt. Het zou heel goed kunnen dat je op enig zielsniveau al met mij in communicatie bent geweest en hebt gezegd:

Weet je, ik zou met je willen omgaan en ik ga deze situatie gebruiken om te kiezen om wakker te zijn. Waarom niet? Ik heb alles al geprobeerd.

Dus, even terzijde, er is niemand in deze kamer die mij niet ook heeft gekend in die incarnatie die zo beroemd is geworden. Ik zeg niet dat je toen in een lichaam was. Dat moet je zelf maar uitzoeken. Maar er is niemand in deze kamer die mij niet heeft gekend in dat tijdsbestek waarin ik in een lichaam was, een aantal leerlessen doormaakte en beroemd werd.

Wil je zeggen dat je...

Inderdaad. Ik zeg ook dat binnen de grote stroom van de droom van de Schepping iedereen in deze kamer, laten we zeggen, in ieder geval zijn aandacht had gericht op de gebeurtenissen die zich voltrokken, zich heel bewust was van wat er gaande was, of je nu in een lichaam was of niet. Een paar van jullie keken door het raam, maar *jullie allemaal* hebben me al eerder gekend. Niet alleen als deze ziel of dit vonkje Goddelijkheid, maar jullie hebben mij gekend toen ik het lichaam aannam en de man werd die bekend staat als Jeshua ben Jozef. Dus hier zijn we weer, een familiebijeenkomst.

En jullie bevinden je allemaal binnen wat ik hier zal omschrijven als een energiestroom die ik graag 'de Afstamming' noem, een specifiek soort verbinding, om het zo maar te zeggen, die een bepaalde vibratie draagt, bepaalde karakteristieken, bepaalde schepsels die zich erin bevinden, die het in feite hebben gecreëerd. Die afstamming gaat ver terug in de tijd. Het gaat om mij, het gaat om jou, het gaat om... – nee, ik doe het niet! – Germain...

... het gaat om degene die bekend stond als Maria, vele ontelbare anderen, allen zijn ontwaakt tot de vibratie van het Christelijk Bewustzijn in zichzelf en realiseerden zich dat er niets anders is te doen dan Liefde uit te breiden naar iedere geest die het wil ontvangen, en hen daarmee de uitnodiging te geven om in de herinnering te stappen dat zij Christus zijn. Er is niets voorbij het Christelijk Bewustzijn; het omsluit alle dingen al, en jij bent Dat. Hm. Zo... Goed.

Geliefde vrienden, wend je dan zachtjes af van het geloei en geraas van de wereld die je in dwaling meent te hebben gemaakt en weet dat je nooit tot dwaling in staat bent geweest, maar dat je, vanuit je Goddelijke grootheid, ervoor hebt gekozen de zonden van de wereld op je te nemen. Met andere woorden, je hebt ervoor gekozen om te ervaren hoe het is om jezelf in afgescheidenheid te zien, om dimensies van illusie, dimensies van lijden te begrijpen; om in je wezen alle mogelijkheden te omvatten. Waarom? Omdat je compassie oneindig en onbegrensd is.

En je hebt niet geleden omdat je gefaald hebt. Je hebt geleden omdat je naar een piepkleine planeet keek, zwevend in een bepaalde dimensie, waarin de afscheiding werd uitgespeeld en waar compassie je naartoe heeft gebracht, om van deze wereld te leren, om deze wereld te leren doorgronden, om hem in je op te nemen en te weten hoe hij in elkaar zit, zodat wanneer je in de ogen van een broeder of zuster kijkt en zegt: 'Ik hou van je', zij weten dat je weet waar je het over hebt. Niemand kan je voor de gek houden, toch? Als iemand zegt: 'Ik lijd', kun je zeggen:

Ik weet het. Ik heb het zelf ook ooit meegemaakt. Ik ken die dimensie en ik ben verrezen – en omdat de opstanding in mij voltooid is, heb jij dezelfde kracht.

Alleen door de 'zonden van de wereld' op je te nemen – waarnemingen van afscheiding – wordt je het vat, het voertuig, dat groot genoeg is om elk lijden dat op je pad komt te omarmen. En op zielsniveau, als je in de ogen van een ander kijkt en zegt:

Ja, ik weet dat je lijdt – en ik hou van je. Ik weet dat de Christus in je leeft,

dat zij op zielsniveau weten dat je niet wat je noemt 'uit je nek kletst'. Ze weten dan dat jij het weet omdat je er geweest bent; en dat is waarom ik deed wat ik deed. Iedereen kan zich in zeventien dimensies buiten deze planeet bevinden en over Liefde praten. En zij die in de illusie zijn gevallen zeggen: 'Nou ja, kom maar hierheen en probeer het maar eens.' Hm?

Ik ben gekomen om dezelfde reden als jij: uit het oneindige mededogen van Christus, zodat ik al mijn broeders en zusters kan omhelzen en hen kan helpen zichzelf weer op te richten tot de plaats van waaruit ze nooit gevallen zijn. Jij doet het, op dit moment – *jij*, in het leven dat je leeft! Jij, vanuit *je Christus-zijn*, vanuit *jouw* compassie, hebt jezelf geopend en allerlei ervaringen opgeroepen, zodat *jij* deze dimensie kunt omvatten en haar in je liefde kon omhullen. Dat is alles wat je hier doet. Dus gun jezelf wat krediet. Heb nooit meer de gedachte dat je gefaald hebt! Jij bent degene die in tranen naar deze dimensie keek en zei:

'Ik zal gaan.' Ik bedoel, per slot van rekening, zelfs ik ben niet bereid om dat weer te doen! Dat ben jij wel! Jij bent die ene! Jij bent de belichaming van de Verlosser! Jij bent degene die is uitgezonden door de Geest van God, jij bent degene die bereid is geweest om alles te voelen, om elke dimensie van lijden te ervaren, *zodat jij het kon genezen!* En zo te demonstreren dat *de Waarheid altijd waar is en alleen Liefde echt is.*

Dus, ziezo, nu weet je waar je mee bezig bent geweest! Geef jezelf wat waardering, want hoewel het er door de ogen van het lichaam uitziet alsof alles hopeloos is, wees er zeker van dat de druk door jullie allemaal is opgevoerd en dat er een punt is waarop het water geen andere keuze meer heeft dan te koken en in stoom te veranderen. Hm? De trein rijdt het station binnen omdat *jij* in je eigen wezen bereid bent geweest om deze wereld te omarmen en haar te genezen met Liefde – jij, precies zoals je bent, precies waar je bent. Iedereen in deze kamer vervult zijn eigen functie actief.

Dus voordat je vanavond naar bed gaat, zoek een vriend op en zeg gewoon:

Wat ben ik toch een brave jongen – of meisje. Ik ben zo geweldig bezig, en nu ga ik slapen en ga in mijn droom kijken wie een beetje Genade nodig heeft. Ik ga niet slapen om te dromen en te proberen mijn problemen op te lossen, want die heb ik niet. Ik ga slapen en kies er bewust voor, opzettelijk, om dit lichaam te laten slapen en mijn geest toe te staan om een hart te vinden dat gezegend moet worden.

Als je dat doet, heb je misschien een interessant gesprek bij het ontbijt.

Dus, inderdaad, we hebben lang genoeg tegen je gebabbeld. De boodschap is gegeven. Is het ontvangen? Dus gaan we iets doen wat we nog nooit gedaan hebben. Omdat je nu weet dat jij Christus bent en ik slechts je broeder, breng het in praktijk en denk even aan degene die jij je vriend durft te noemen, Jeshua ben Jozef, en zeg me in je eigen geest, en in je eigen wezen, simpel:

Jeshua, ik zegen je met de liefde van Christus die ik ben.

Best leuk, nietwaar? Voel je je niet onmiddellijk lichter? Meer verruimd? Is er niet een deel van je dat weet dat dat de Waarheid is? Dus als je de volgende keer een altaar neerzet – individueel of de volgende keer als sommigen van jullie ervoor kiezen om als groep samen te komen – maak er dan een punt van om ook een foto van jezelf mee te nemen. En als je echt plezier wilt maken, bedek dan mijn foto met de jouwe. En begin je ochtendmeditatie met het eren van die foto's. Inderdaad.

En als je de beheerders van de grote stenen gebouwen en bakstenen gebouwen over de hele planeet, die van die rare uitgemergelde afbeeldingen van mij aan een kruis hebben hangen, kunt overtuigen, zou je hen dan willen vragen om die weg te halen? Ik vind die nogal gênant. Ja het was een leerzame ervaring die misschien niet nodig was, maar het was mijn keuze. Je hoeft er niet zo'n punt van te maken! Ik veronderstel dat elke Christus een tekortkoming moet hebben.

Dus, ik verlang naar de dag dat we samenkomen in die stenen gebouwen en daar zitten en zeggen:

Waarom zijn we hier? Nou, omdat we het ons niet kunnen herinneren, kunnen we net zo goed een leuke dans doen.

Dan weet ik dat het gelukt is. Inderdaad!

En, hoe gaat het met jullie allemaal? Was het de *tijd* waard? Het was niet de mijne waard; ik bezit geen tijd.

Maar wees er zeker van, de gelegenheid, de *kans* om een creatieve manier te bedenken om met jullie samen te komen, om door jullie ontvangen te worden, om de gelegenheid te hebben om van jullie te houden door gedachten te activeren die stembanden laten trillen, die iets aan jullie doorgeven waardoor onze harten zich kunnen verenigen zoals ze ontelbare keren hebben gedaan, op ontelbare andere manieren... Inderdaad, geliefde vrienden, oh ja, het is de moeite waard geweest, want jullie zijn mijn schat, jullie zijn mijn vreugde, jullie zijn mijn zegen en mijn geliefde. *Jij bent degene die mij mijn Vader laat zien, en hoe kan ik minder doen dan je voor altijd liefhebben voor wat je mij geeft? En inderdaad, ik ben altijd bij je.*

Dus... een paar van jullie voelen een vraag *branden diep in je ziel*. Dit is wat we gaan doen: ik ga er nu niet op in. Ik wil dat je accepteert, of je het gelooft of niet, dat je Christus bent. Begin daarom, voordat je je hoofd op het kussen legt, met te erkennen:

Ik en mijn Vader zijn één, er zijn geen grenzen aan de diepte van wijsheid in mij. Daarom stel ik nu, op dit moment, deze vraag en ontvang ik het antwoord. Het zij zo.

Kijk wat er opkomt. Dan zullen we morgen kort de tijd nemen, en ik zou heel graag terugkomen om, laten we zeggen, weer in jullie aanwezigheid te zijn en dan zullen we zien of er echt nog vragen zijn die nog steeds vereisen dat het antwoord wordt gegeven door iets en iemand die buiten jezelf lijkt te zijn. Is dat oké?

Mooi.

Houd daarom van elkaar, zoals de Vader eerst van ons allen heeft gehouden. Kijk met genade en zachtmoedigheid. Kijk met dankbaarheid naar het mysterie van het moment waarin jullie samen zijn, want het is de kracht van jullie Liefde die jullie tot elkaar brengt. Heb elkander lief en jij bent het Licht dat deze wereld verlicht en haar verlost van alle illusie.

Wees daarom vredig vandaag – wees daarom eeuwig in vrede -- kostbare en heilige en oude vrienden.

Amen.